

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žaloba podaná dne 19. ledna 2015 – Evropská komise v. Nizozemské království**(Věc C-22/15)**

(2015/C 228/02)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a G. Wils)*Žalované:* Nizozemské království**Návrhová žádání žalobkyně**

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Nizozemské království tím, že osvobodilo od daně z přidané hodnoty pronajímání přístavišť a míst ke kotvení plavidel členům sdružení vodních sportů, kteří pro své služby nevyužívají jedné nebo více osob, které jsou u nich zaměstnány, a plachtění nebo volnočasové aktivity, které nelze považovat za sport a tělesnou výchovu, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 2 odst. 1, čl. 24 odst. 1 a článku 133 ve spojení s čl. 132 odst. 1 písm. m) směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (směrnice o DPH);
- určil, že Nizozemské království tím, že omezilo osvobození pronajímání přístavišť a míst ke kotvení plavidel od daně z přidané hodnoty pouze na sdružení vodních sportů, která pro své služby nevyužívají jedné nebo více osob, které jsou u nich zaměstnány, pokud jde o pronájem členům, kteří provozují sport a tento pronájem úzce souvisí s provozováním tohoto sportu a je za tímto účelem nepostradatelný, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 2 odst. 1, čl. 24 odst. 1 a článku 133 ve spojení s čl. 132 odst. 1 písm. m) směrnice 2006/112/ES;
- uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Směrnice 2006/112/ES členským státům ukládá, aby osvobodily od daně z přidané hodnoty poskytnutí určitých služeb úzce souvisejících s provozováním sportu a tělesnou výchovou, které poskytují neziskové organizace osobám provozujícím sportovní nebo tělovýchovnou činnost.
2. Článek 11 odst. 1 písm. e) nizozemského Wet Omzetbelasting 1968 (zákon o dani z obratu z roku 1968) osvobozuje od daně z přidané hodnoty služby poskytované sportovními sdruženími svým členům, s výjimkou služeb organizací vodních sportů, které pro své služby využívají jedné nebo více osob, které jsou u dané organizace zaměstnány, pokud tyto služby spočívají v provádění činností souvisejících s plavidly nebo v poskytování přístavišť a míst ke kotvení plavidel s pomocí těchto osob.

3. Komise se domnívá, že nizozemské osvobození od daně je jak příliš extensivní, tak i příliš restriktivní.
4. Komise zaprvé vytýká, že osvobození od daně není omezeno pouze na pronájem členům neziskových sdružení, kteří provozovali sportovní aktivity, nýbrž že se vztahuje i na pronájem členům sdružení, kteří využívali plavidlo zakotvené na pronajatém přístavišti nebo místě ke kotvení pouze k rekreačním účelům nebo dokonce na místě bez toho, aby opustili přístav. V tomto ohledu podle jejího názoru osvobození od daně porušuje čl. 2 odst. 1, čl. 24 odst. 1 a článek 133 směrnice o dani z přidané hodnoty.
5. Komise zadruhé vytýká, že dotčená sdružení nesmějí zaměstnávat žádný personál, aby mohla využít osvobození od daně. Tím Nizozemsko podle jejího názoru zavedlo další podmínku, která jde nad rámec toho, co je přípustné podle článku 133 [ve spojení s čl. 132 odst. 1 písm. m)] směrnice o dani z přidané hodnoty.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil de Granada (Španělsko) dne 1. dubna 2015 – Francisco Gutiérrez Naranjo v. BBK Bank Cajasur, S.A.U.

(Věc C-154/15)

(2015/C 228/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil de Granada

Účastníci původního řízení

Žalobce: Francisco Gutiérrez Naranjo

Žalovaná: BBK Bank Cajasur, S.A.U.

Předběžné otázky

- 1) Je výklad pojmu „nezávaznost“ obsaženého v čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ v dotčené situaci slučitelný s výkladem, podle kterého rozhodnutí o určení neplatnosti uvedené klauzule platí až od okamžiku prohlášení klauzule za neplatnou, a že tedy i v případě určení neplatnosti zůstávají účinky, které nastaly v období, kdy klauzule platila, nadále platné?
- 2) Je upuštění od užívání určité klauzule, které lze nařídit (podle čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1) v řízení o individuální žalobě podané spotřebitelem, pokud je určena její neplatnost, slučitelné s omezením účinků uvedené neplatnosti? Je možné, aby (soud) zmírnil povinnost prodejce či dodavatele vrátit částky zaplacené spotřebitelem na základě klauzule, která byla prohlášena za neplatnou od počátku pro nedostatek informací či nedostatek transparentnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. Kap. 15 Sv. 002 s. 288).